

deSingel

Internationale Kunstcampus

RODE ZAAL

GROTE PODIA

**MUZIEKTHEATER TRANSPARANT
COLLEGIUM VOCALE GENT
DIRK ROOFTHOOF**

**RUHE (DERNIÈRE)
WO 31 OKT, DO 1 NOV 2012**

MUZIEKTHEATER 2012-2013

WOUTER VAN LOOY . MUZIEKTHEATER TRANSPARANT
DIDO AND AENEAS
ZA 18, ZO 19 AUG 2012

NEIL WALLACE . ASKO | SCHÖNBERG
DAS LIED VON DER ERDE
ZA 8 SEP 2012

MARIJS BOULOGNE
WHO WANTS TO BE HOLY?
DO 27, VR 28, ZA 29 SEP 2012

MUZIEKTHEATER TRANSPARANT . COLLEGIUM VOCALE GENT

DIRK ROOFTHOOF

RUHE

WO 31 OKT, DO 1 NOV 2012

DIRK ROOFTHOOF & DIEDERICK DE COCK
DE WATERAFSLUITER
WO 13, DO 14, VR 15, ZA 16 MRT 2013

JOSSE DE PAUW . MUZIEKTHEATER TRANSPARANT
ESCORIAL
DI 14, DO 16, VR 17 MEI 2013

CLARON MCFADDEN . MUZIEKTHEATER TRANSPARANT
LILITH
DI 21, WO 22, DO 23 MEI 2013

SERGE VERSTOCKT . CHAMP D'ACTION
HOLD YOUR HORSES
WO 22, DO 23 MEI 2013

RAVEN RUËLL . LOD MUZIEKTHEATER GENT
DE EENZAAMHEID VAN DE EGEL
WO 15, DO 16, VR 17 MEI 2013 (VLAAMSE OPERA GENT)

JAN FABRE . VLAAMSE OPERA
THE TRAGEDY OF A FRIENDSHIP, A HOMMAGE TO RICHARD WAGNER
WO 15, VR 17 MEI 2013 (ANTWERPEN) DO 23, VR 24 MEI 2013 (GENT)

begin **20 uur** (1ste en 3de voorstelling) **16 uur** (2de voorstelling)
einde omstreeks **21.15 uur** (1ste en 3de voorstelling) **17.15 uur** (2de voorstelling)
er is **geen pauze**

inleiding **Pauline Driesen wo 31 okt 19.15 uur / rode foyer**

teksten programmaboekje **David Cornille & Josse De Pauw, Steven Marien**

coördinatie programmaboekje **deSingel**

MUZIEKTHEATER TRANSPARANT COLLEGIUM VOCALE GENT DIRK ROOFTHOOF RUHE

muziek **Franz Schubert / Annelies Van Parys** koor **Collegium Vocale Gent** voorbereiding koor **Daniel Reuss** tekst **Armando, Hans Sleutelaar** tekstbewerking **Josse De Pauw, Tom Jansen** regie **Josse De Pauw** acteurs **Dirk Roofthoof, Carly Wijs** lichtontwerp **Herman Sorgeloos** beeld **David Claerbout**

productie **Muziektheater Transparant** coproductie **Kunstenfestival-desarts, Zeeland Nazomerfestival**

FRANZ SCHUBERT (1797-1828)

Vorüber die stöhnende Klage, D53 (F. von Schiller)
Ein jugendlicher Maienschwung, D61 (F. von Schiller)
Ruhe, schönsten Glück der Erde, D657 (anoniem)
Der Entfernten, D331 (J.G. von Salis-Seewis)
Grab und Mond, D893 (J. G. Seidl)
Räuberlied, D435 nr 13 (anoniem)
Der Geistertanz, D494 (F. von Matthisson)
Die Nacht, D983c (F. W. Krummacher)
Wein und Liebe, D901 (J. C. F. Haug)
Ruhe, schönsten Glück der Erde, D657

ANNELIES VAN PARYS (°1975)

Ruhe

gelieve uw GSM uit te schakelen

De inleidingen kan u achteraf beluisteren via www.desingel.be
Selecteer hiervoor voorstelling/concert/tentoonstelling van uw keuze.

Op www.desingel.be kan u uw visie, opinie, commentaar, appreciatie, ...
betreffende het programma van deSingel met andere toeschouwers delen.
Selecteer hiervoor voorstelling/concert/tentoonstelling van uw keuze.
Neemt u deel aan dit forum, dan maakt u meteen kans om tickets te winnen.

Bij elk concert worden cd's te koop aangeboden door 't KLAverVIER,
Kasteeldreef 6, Schilde, 03 384 29 70 > www.tklavervier.be

Grand café deSingel

open alle dagen 9 > 24 uur
informatie en reserveren +32 (0)3 237 71 00
www.grandcafedesingel.be
drankjes / hapjes / snacks / uitgebreid tafelen

Josse De Pauw © Herman Sorgeloos

RUHE

'Ruhe' is een liedrecital dat brutaal onderbroken wordt door mensen die willen vertellen over hun vrijwillige dienstname bij de SS in 1940. Het verlangen naar harmonie was voor hen toentertijd, net als voor de zangers nu, het uitgangspunt en net als bij een koor met enige ambitie moest ook bij hen al wie vals zong eruit. Zij vragen om begrip daarvoor.

Voor deze productie ging Josse De Pauw aan de slag met liederen van Franz Schubert en Annelies Van Parys, met door hemzelf en Tom Jansen tot monologen bewerkte teksten uit 'De SS'ers' van Armando en Hans Sleutelaar, en met een beeld van David Claerbout. De Pauw nodigde 12 zangers van het Collegium Vocale Gent uit, naast acteurs Tom Jansen, Dirk Roofthoofd en Carly Wijs, in een setting van Herman Sorgeloos. De zangers brengen liederen zonder verdere muzikale begeleiding, en worden daarin onderbroken door twee getuigenissen.

De Nederlandse kunstenaars Armando en Hans Sleutelaar voerden in de loop van de jaren zestig een aantal gesprekken met mensen die tijdens de Tweede Wereldoorlog deel uitmaakten van de SS. Zij tikten de bandjes uit, lieten de vragen weg en het resultaat is een aantal monologen van mensen die proberen te verduidelijken wat en hoe ze toen dachten en voelden en waarom hun leven die wending heeft genomen. Geen spijtoptanten, maar mensen die zich op geen enkele manier kunnen ontdoen van hun verleden.

Bij verschijning in 1967 veroorzaakte 'De SS-ers' een storm van verontwaardiging. Velen vonden het boek verschrikkelijk of zelfs fascistisch: "een gevaar voor de volksgezondheid" en "een aanzet tot antisemitisch geweld." Anderen vonden het juist zeer indrukwekkend: "een ontluisterend portret van onmensen"; en een "noodzakelijk onderzoek van de motieven die destijds landgenoten hadden om zich bij de bruine hordes aan te sluiten".

De samenstellers, Armando en Hans Sleutelaar, schreven in hun voorwoord: "Er is in elk geval één overeenkomst tussen de vrijwilligers die vochten aan de goede kant en die aan de foute kant: zij hoopten dat hun land beter uit de oorlog zou komen dan toen het door die oorlog werd overrompeld. Hoe het de mensen van het verzet in en na de oorlog is vergaan, is algemeen bekend. Over de levens van de onmensen die hun bitterste vijanden waren, weet men niets... geen geschiedschrijver heeft het na de oorlog nodig geoordeeld een SS'er op te roepen als historische getuige."

Josse De Pauw: “Een van de redenen waarom we het stuk maken, en waarom het boek ons zo gepakt heeft, is dat het ontregelend werkt. Je begint te lezen vanuit de vaste overtuiging dat het fascisme mijlenver van je afstaat. Je wilt er niets mee te maken hebben. Maar dan blijkt dat die SS'ers eigenlijk heel gewone mensen waren met een denken dat voor een goed stuk spoort met je eigen denken.”

Tom Jansen: “Dat doet je vragen stellen over je eigen functioneren, over in hoeverre je beslissingen pas achteraf kunt legitimeren.”

Josse De Pauw: “Het is immers niet noodzakelijk je denken dat je handelen bepaalt. Dat is wat het personage van Tom op een bepaald moment ook zegt: ‘Je kunt bijvoorbeeld overtuigd zijn dat Marx gelijk heeft, en toch geen haar op je hoofd hebben dat eraan denkt om bij de communistische partij te gaan.’ Het moment dat je je aansluit bij de SS kan heel irrationeel zijn. Je moet er bovendien rekening mee houden dat je overzicht achteraf gekleurd wordt door de uitkomst. Overwinnaars hebben helden in hun gelederen, verliezers alleen maar oorlogsmisdadigers.”

Tom Jansen: “In feite bewegen we ons voortdurend in wat Kafka het gevecht tussen verleden en toekomst noemt.”

‘Ruhe’ was de eerste productie die Josse De Pauw maakte met Muziektheater Transparant. Voor Brugge 2002 maakten De Pauw en Jansen de voorstelling SS, met nagenoeg hetzelfde tekstmateriaal. De blijvende fascinatie voor dat materiaal is de drijfveer om met ‘Ruhe’ op zoek te gaan naar een heel andere, intiemere vorm.

Voor ‘Ruhe’ zocht Herman Sorgeloos een tweehonderdtal stoelen bij elkaar, waarop het publiek plaatsneemt tussen zangers en acteurs. Een dergelijke setting sluit aan bij het zoeken naar harmonie en samenhang: zangers, acteurs en publiek vormen een gemeenschap, waaruit individuen opstaan om hun stem te laten horen.

Van beeldend kunstenaar David Claerbout wordt het werk ‘Ruurlo, Bocurloscheweg’, 1910 geprojecteerd. Deze videomontage uit 1997 toont een typisch Nederlands landschap als een ‘gestolde ansichtkaart’, die bij nader inzicht tot leven schijnt te komen. Het werk roept herinneringen op aan de landschapsschilderkunst van een aantal Hollandse meesters, en past mooi bij het oeuvre van Armando en diens fascinatie voor de onverschilligheid / de betrokkenheid van de natuur.

Twaalf zangers van Collegium Vocale Gent zingen liederen van Franz Schubert en een nieuwe compositie van Annelies Van Parys. De ongeennaakbare schoonheid van deze liederen steekt fel af tegen de ruwe taal en inhoud van de getuigenissen.

Dirk Roofthoof © Herman Sorgeloos

Niet de verontwaardiging, niet het verkondigen van een politiek standpunt, maar de intrigerende verwarring die het materiaal veroorzaakt, is de drijfveer om deze productie te maken. Mooi én pijnlijk. Want het is zoals Armando zegt: “Schoonheid is niet pluis.”

David Cornille / Josse De Pauw

De citaten van Josse De Pauw en Tom Jansen zijn afkomstig uit een interview van Sally De Kunst, ‘Schoonheid is niet pluis’, verschenen in De Morgen van 12 juni 2002.

HET MEERSTEMMIGE LIED

In de negentiende eeuw ontwikkelde het lied zich tot een vooraanstaand genre. Aanvankelijk bestemd voor gebruik in de huiskamer, vond het vanaf de tweede helft van de negentiende eeuw de weg naar het grote concertpodium, ondermeer in georkestreerde of gearrangeerde versie. De voornaamste proponent van het genre tijdens de eerste decennia van de negentiende eeuw was zonder twijfel Franz Schubert (1797-1828). De voorbije seizoenen maakte het publiek in de Singel reeds uitgebreid kennis met Schuberts grote liedcycli en kwam de componist ook meermaals aan bod tijdens andere liedrecitals. Minder belicht echter bleven zijn meerstemmige liederen, een genre waarin Schubert zich nochtans met 150 exemplaren niet onbetoonde liet.

Het meerstemmige lied zou nooit de hoge vlucht volgen die het sololied wel kende, allicht omdat het - grotendeels terecht - geassocieerd werd en wordt met een minder kunstzinnige en meer op licht vertier gerichte vorm van muziekbeoefening. De bekendste bijdragen aan het genre zijn Brahms' 'Liebesliederwalzer', een bundel waarin de saloneske toon prominent aanwezig is. Robert Schumanns 'Spanisches Liederspiel' uit 1849 is weliswaar iets ambitieuzer van opzet, maar haalde nooit de bekendheid van zijn liedcycli voor solostem. In 1808 hield Carl Friedrich Zelter in Berlijn de 'Liedertafel' boven de doopvont, een klein gezelschap dat was geselecteerd uit de reeds bestaande 'Singakademie'. De 'Liedertafel' bestond uit dichters, componisten en zangers die in een informeel kader meerstemmige liederen uitvoerden. Een goede maaltijd en een frisse pint waren daarbij nooit ver weg. De jolige façade ten spijt stelden de leden van de 'Liedertafel' toch een hoger doel voorop: het gezelschap wilde een bijdrage leveren aan de Duitse poëzie en gezelschapsmuziek en vertoonde qua samenstelling en werking niet toevallig grote parallellen met de middeleeuwse gilden van de 'Meistersinger'.

Het Berlijnse voorbeeld kreeg al snel navolging in het hele Duitse taalgebied; in Wenen ontroppte Franz Schubert zich ook in dit subgenre tot de meest productieve componist. Het merendeel van zijn meerstemmige liederen schreef hij voor drie-, vier- of meerstemmig mannenensemble. De liederen kunnen zowel solistisch als in koor worden uitgevoerd. De helft ervan is bestemd voor a capella-ensemble, de andere helft is voorzien van een pianobegeleiding. Gezien de wel erg typische afzetmarkt hoeft het ons niet te verwonderen dat een groot deel van die meerstemmige werken drinkliederen zijn met een eerder luchtige toonspraak. Desondanks liet Schubert de kans niet onbenut om ook aan dit deelgenre enkele poëti-

sche pareltjes toe te voegen. In het melancholische 'Wehmut' bijvoorbeeld schildert de componist een prachtige zonsondergang terwijl we op de achtergrond een monotoon klokkengelui horen. In andere stukjes verwerkt Schubert een levendig contrapunt.

De jonge Belgische componiste Annelies Van Parys (*1975) baseerde zich op Schuberts 'Ruhe' voor haar eigen gelijknamige versie van het gedicht.

Steven Marien

FRANZ SCHUBERT

Vorüber die stöhnende Klage, D53

Vorüber die stöhnende Klage!
Elysiums Freudengelage ersäufen jegliches Ach!
Elysiums Leben ewige Wonne, ewiges Schweben,
Durch lachende Fluren ein flötender Bach.

Friedrich von Schiller (1759-1805)

Ein jugendlicher Maienschwung, D61

Ein Jugendlicher Maienschwung
durchwebt wie Morgendämmerung
auf das allmächt'ge Werde
Luft, Himmel, Meer und Erde.

Friedrich von Schiller

Ruhe, schönsten Glück der Erde, D657

Ruhe, schönsten Glück der Erde,
Senke segnend dich herab,
Das es stille in uns werde,
Wie in Blumen ruht ein Grab.

Lass des Herzens Stürme schweigen,
Eitle Träume wiege ein;
Wie sie wachsen, wie sie steigen,
Wächst und steigt der Seele Pein.

Ruhe, deinen Frieden gib der Erde,
Deinen Balsam geuss herab,
Dass geheilt die Seele werde,
Sich erhebend aus dem Grab.

(dichter unbekend)

Der Entfernten, D331

Wohl denk' ich allenthalben,
O du Entfernte, dein!
Früh, wenn die Wolken falben,
Und spät im Sternenschein.
Im Grund des Morgengoldes,
Im roten Abendlicht,
Umschwebst du mich, o holdest,
Geliebtes Traumgesicht!

Es folgt in alle Weite
Dein trautes Bild mir nach,
Es wallt mir stets zur Seite,
Im Träumen oder wach;
Wenn Lüfte sanft bestreichen
Der See beschilften Strand,
Umflüstern mich die Schleifen
Von seinem Busenband.

Wo durch die Nacht der Fichten
Ein Dämmerungsflimmer wallt,
Seh' ich dich zögernd flüchten,
Geliebte Luftgestalt!
Wenn sanft dir nachzulangen,
Der Sehnsucht Arm sich hebt,
Ist dein Fantom zergangen,
Wie Taugedüft verschwebt.

Johann Gaudenz von Salis-Seewis (1762-1834)

Abendansicht bei Durchlicht © Caspar David Friedrich

Grab und Mond, D893

Silberblauer Mondenschein
Fällt herab;
Senkt so manchen Strahl hinein
In das Grab;
Freund des Schlummers, lieber Mond,
Schweige nicht,
Ob im Grabe dunkel wohnt,
Oder Licht.

Alles stumm?

Nun stilles Grab,
Rede du,
Zogst so manchen Strahl hinab
In die Ruh;
Birgst gar manchen Mondenblick,
Silberblau,
Gib nur einen Strahl zurück:
"Komm und schau."

Johann Gabriel Seidl (1804-1875)

Räuberlied, D435

Hinter Büschen, hinterm Laub,
Sitzt der Vogel, lauscht der Raub,
Nur der Adler schwingt die Flügel,
Über Berge, über Hügel,
Und der hung're Geier stiehlt
Frei am Tage, ohne Schild;
Alle andern lauschen späh'n
Mit den Füchsen, auf den Zeh'n!

Brechen vor und fallen her,
Unerwartet, ungefähr.
Selbst der Löwe und der Tiger,
Die gebor'nen edlen Sieger,
Brauchen Kniffe, sind gewandt
Und nicht einmal noch gerannt,
Wenn's gezischelt in der Näh',
Wie die Schlange auf der Späh'!

(dichter unbekend)

Der Geistertanz, D494

Die bretterne Kammer
Der Toten erbebt,
Wenn zwölfmal den Hammer
Die Mitternacht hebt.

Rasch tanzen um Gräber
Und morsches Gebein
Wir luftigen Schweben
Den sausenden Reih'n.

Was winseln die Hunde
Beim schlafenden Herrn?
Sie wittern die Runde
Der Geister von fern.

Die Raben entflattern
Der wüsten Abtei,
Und flieh'n an den Gattern
Des Kirchhofs vorbei.

Wir gaukeln und scherzen
Hinab und empor
Gleich irrenden Kerzen
Im dunstigen Moor.

O Herz, dessen Zauber
Zur Marter uns ward,
Du ruhst nun in tauber
Verdampfung erstarrt;

Tief bargst du im düstern
Gemach unser Weh;
Wir Glücklichen flüstern
Dir fröhlich: Ade!

Friedrich von Matthisson (1761-1831)

Die Nacht, D983c

Wie schön bist du,
Freundliche Stille,
himmlische Ruh'!

Sehet wie die klaren Sterne
Wandeln in des Himmels Auen
Und auf uns hernieder schauen,
Schweigend aus der blauen Ferne.

Wie schön bist du,
Freundliche Stille,
Himmlische Ruh'!

Schweigend nah: des Lenzes Milde
Sich der Erde weichem Schoß,
Kränzt den Silberquell mit Moos
Und mit Blumen die Gefilde.

Friedrich Wilhelm Krummacher (1796-1868)

Wein und Liebe, D901

Liebchen und der Saft der Reben
Teilen meines Herzens Glut,
Und beseligen mein Leben:
Sie ist reizend, er ist gut.

Liebchen macht den Wein mir werter,
Sie kredenzt so freundlich ihn.
Auch mein Liebchen strahlt verklärter,
Wenn ich voll des Nektars bin.

Doppelt ist mein Herz geangelt,
Wein und Liebchen preis ich hoch,
Wenn zuweilen eines mangelt,
Tröstet mich das andre doch.

Beiden ewig anzuhängen,
Schwöre, frohen Mutes ich,
Sie begeistern zu Gesängen,
Ja, zu heiligem Wahnsinn mich.

Wagt's, mein Liebchen anzublicken,
Kostet meinen Tafelwein,
Und, o Freunde, mit Entzücken
Stimmt ihr in mein Loblied ein.

So schön ich ohne Kummer
Täglich meinen Lebenslauf,
Bacchus dank ich schönen Schlummer,
Amor weckt mich wieder auf.

Johann Christoph Friedrich Haug (1761-1829)

MUZIEKTHEATER TRANSPARANT

Muziektheater Transparant is een productiehuis dat de artistieke grenzen van opera- en muziektheater verkent. De creatie van nieuwe muziektheaterstukken, nieuwe kameropera's en vergeten opera's uit het verleden staat centraal, met specifieke aandacht voor het vocale. Oude en nieuwe muziek worden gelijktijdig geprogrammeerd en met elkaar geconfronteerd: W.A. Mozart en Wim Henderickx, Franz Schubert en Peter Maxwell Davies, Claudio Monteverdi en Eric Sleichim, Wolfgang Rihm en Jan Van Outryve. Muziektheater Transparant spitst zijn aandacht toe op het werk van zes huisartiesten. Daarnaast krijgen jonge zangers, jonge componisten en jonge regisseurs doorgroeikansen dankzij de structurele begeleiding en omkadering. De huisartiesten leggen elk een persoonlijk traject af, maar werken ook regelmatig samen, in wisselende combinaties. Dat leidt tot de nodige diversiteit en levert tegelijk interessante kruisbestuivingen op. www.transparant.be

COLLEGIUM VOCALE GENT

In 2010 was het precies veertig jaar geleden dat een groep bevriende studenten op initiatief van Philippe Herreweghe beslisten het Collegium Vocale Gent te stichten. Het ensemble paste als één van de eerste de nieuwe inzichten inzake de uitvoering van barokmuziek toe op de vocale muziek. Deze authentieke, tekstgerichte en retorische aanpak zorgde voor een transparant klankidoom waardoor het ensemble in nauwelijks enkele jaren tijd wereldfaam verwierf en te gast was op alle belangrijke podia en muziekfestivals van Europa, Israël, de Verenigde Staten, Rusland, Zuid-Amerika, Japan, Hong-Kong en Australië. Intussen is Collegium Vocale Gent op een organische wijze uitgegroeid tot een uiterst flexibel ensemble met een ruim repertoire uit verschillende stijlperiodes. De grootste troef hierbij bestaat erin dat voor elk project een geoptimaliseerde bezetting bijeen gebracht wordt. Muziek uit de renaissance wordt uitgevoerd door een ensemble zes tot twaalf zangers. De Duitse barokmuziek, en meer specifiek de vocale werken van J.S. Bach, waren en blijven een kroondomein. Vandaag brengt het Collegium Vocale Gent deze muziek bij voorkeur met een klein ensemble, waarin de zangers zowel de koor- als solopartijen voor hun rekening nemen. Meer en meer legt Collegium Vocale Gent zich ook toe op het romantische, moderne en hedendaagse oratoriumrepertoire. Om die reden werd in 2009 een samenwerking aangegaan met de Accademia Chigiana uit Siena. Dit resulteerde enerzijds in de oprichting van een gezamenlijk symfonisch koor en anderzijds in de recrutering van zangers op Europees niveau. Op die manier staan ervaring en jong talent zij aan zij en slaagt Collegium Vocale Gent erin een belangrijke pedagogische functie te vervullen. Voor de realisatie van deze projecten werkt het Collegium Vocale Gent samen met diverse historisch geïnformeerde ensembles zoals het eigen barokorkest van Collegium Vocale Gent, het Orchestre des Champs-Élysées, het Freiburger Barockorchester of de Akademie für

Alte Musik Berlin. Maar ook met vooraanstaande symfonische orkesten zoals de Filharmonie, het Rotterdams Filharmonisch Orkest, het Budapest Festival Orchestra of het Koninklijk Concertgebouworkest worden projecten opgezet. Het ensemble werd geleid door dirigenten zoals Nikolaus Harnoncourt, Sigiswald Kuijken, René Jacobs, Paul Van Nevel, Iván Fischer, Marcus Creed, Yannick Nézet-Séguin en vele anderen. Collegium Vocale Gent bouwde onder leiding van Philippe Herreweghe een omvangrijke discografie op met meer dan 75 opnamen, voornamelijk bij de labels Harmonia Mundi France en Virgin Classics. In 2010 startte een gloednieuw opnameproject waarbij Philippe Herreweghe zijn eigen label (PHI) oprichtte om in volledige artistieke vrijheid een rijke en gevarieerde catalogus uit te bouwen. In 2011-2012 verscheen een nieuwe cd met de Motetten van J.S. Bach, gevolgd door een opname met Werken voor koor en orkest van Johannes Brahms, Bachs 'Hohe Messe' en het 'Officium Defunctorum' van T.L. de Victoria. Het Collegium Vocale Gent geniet de steun van de Vlaamse Gemeenschap, de Provincie Oost-Vlaanderen en de stad Gent. In 2011 werd het ensemble Ambassadeur van de Europese Unie. www.collegiumvocale.com

JOSSE DE PAUW

Josse De Pauw (*1952) werkt als acteur, regisseur en auteur. Na zijn studies aan het Koninklijk Conservatorium in Brussel was hij een van de oprichters van de legendarische theatergroep Radeis, en later van Schaamte, de voorloper van het Kaaitheater. Zijn toneelstukken 'Weg', 'Larf' en 'Übung' waren internationale successen en werden meermaals bekroond. Ook zijn boeken 'Werk' en 'Nog', verzamelingen van verhalen, anekdotes en theaterteksten, werden zeer enthousiast onthaald. Als filmacteur werkte hij o.m. samen met filmregisseur Dominique Deruddere voor 'Wait until spring, Bandini' (1989), 'Hombres Complicados' (1997) en 'Iedereen beroemd' (2000), die genomineerd werd voor de Oscar voor beste buitenlandse film. Hij staat al meer dan 20 jaar op de scène, voornamelijk met eigen werk. Daarnaast was hij recent te zien in o.a. 'Mefisto for ever' (Guy Cassiers, 2006), 'Ruhe' (Transparant, 2007), 'Liefde/Zijn Handen' (LOD, 2008), 'Babar/Le Fils des Etoiles' (Transparant, 2008), 'De versie Claus' (Toneelhuis, 2008) en 'Onder de vulkaan' (Toneelhuis, 2009). Van 2000 tot 2005 was Josse De Pauw artistiek leider van Het Net in Brugge, van 2005 tot 2006 van het Antwerpse Toneelhuis. Vandaag is hij opnieuw aan het werk als onafhankelijk theatermaker.

DIRK ROOFTHOOF

Dirk Roofthoof werd geboren in 1959 in Antwerpen, waar hij ook zijn theateropleiding volgde en in 1981 afstudeerde. Hij werkt vanaf dan met befaamde toneelregisseurs, choreografen en musici zoals Jan Fabre, Jan Lauwers/Needcompany, Luk Perceval, Ivo van Hove, Theu Boermans, Jan Ritsema, Josse De Pauw, Peter Vermeersch, Wim Vandekeybus, Ron Vawter

(The Wooster Group), Rene Pollesch (Volksbühne, Berlin), Lotte van den Berg, Zita Swoon, the London Sinfonietta, Schönberg Ensemble, Collegium Vocale, de jazzlegende Henry Threadgill (opening Salsburger Festspiele '98) en de operaregisseur Peter Sellars. Hij trad op over heel de wereld in het Nederlands, Frans, Spaans, Duits en Engels en won over de jaren heen verschillende film- en toneelprijzen, zowel in binnen- als buitenland. Met Guy Cassiers maakte hij 'Kaspar' (Peter Handke) en 'Tristan' (Klaus Mann) begin 1980 en 'Het liegen in ontbinding' in 1993. In 'Het liegen in ontbinding' tekende Guy Cassiers voor de regie en Dirk Roofthoof voor het spel. Voor 'Tristan' draaiden zij de rollen om. Voor de monoloog 'Bezonen rood' (2004) werkten Guy Cassiers en Dirk Roofthoof opnieuw samen. Dirk Roofthoof speelde ook in 'Ruhe' (2008, Transparant), geregisseerd door Josse De Pauw. Hij ontving in 2007 de Louis d'Or voor zijn rol in 'Mefisto Forever' van Guy Cassiers en Tom Lanoye. Naast zijn theaterwerk heeft Dirk Roofthoof ook een succesvolle filmcarrière uitgebouwd ('De Zaak Alzheimer', 'Anyway the wind blows', 'Olivetti 82'). In maart 2013 maakt hij voor Muziektheater Transparant samen met Diederik De Cock 'De Waterafsluiter', naar het kortverhaal van Marguerite Duras. Hij acteert ook in twee andere Transparantproducties: 'Escorial', de bewerking door Josse De Pauw van de eenakter van Michel de Ghelderode (mei 2013), en 'Van den Vos', een opera geïnspireerd op het episch dierdicht 'Van den vos Reynaerde' (december 2013).

CARLY WIJS

Carly Wijs Carly Wijs (*1966) werd geboren in Amsterdam, maar woont en werkt in Brussel. Ze studeerde af aan de Toneel Academie Maastricht in 1990 en werkte vervolgens als actrice voor televisie, film en theater. In 1992 werkte ze voor de eerste keer in België, samen met Dirk Roofthoof, in 'Het liegen in ontbinding', een regie van Guy Cassiers. Vanaf 1993 werkte Carly Wijs voor verschillende Belgische gezelschappen, waaronder Nederlands Toneel Gent, De Onderneming en De Roovers. Ze was al verscheidene keren te zien op het Kunstenfestivaldesarts, onder andere in 'Ruhe' (2007), 'Übung' (2001) en 'Het Dikke Schrif' (2000). Om haar eigen creaties te ondersteunen richtte ze samen met onder andere danser Rasmus Ölme de organisatie Exiles op. Tevens toerde ze met Ultima Vez in de voorstelling 'Bêt Noir'. Carly Wijs werkt als docent theater aan het Rits en P.A.R.T.S (Brussel).

DAVID CLAERBOUT

David Claerbout (*1969) studeerde in 1995 af in de schilderkunst aan het Nationaal Hoger Instituut voor Schone Kunsten, Antwerpen. Daarna legde hij zich vooral toe op fotografische installaties en videowerk. Zijn video-installaties laten vaak eenvoudige beelden zien waarin hij film en fotografie met elkaar verweeft. De belichting van de beelden is bepalend voor de sfeer. Met zijn 'stillevens' overstijgt deze Belgische kunstenaar ruimte, tijd en tastbare werkelijkheid en stelt hij de visuele weergave van die

werkelijkheid in vraag. In heel Europa en de Verenigde Staten is zijn werk te zien, zowel in solo- als groepstentoonstellingen. In 2007 was zijn werk 'Espace 315' te zien in Centre Georges Pompidou (Parijs). In 2011 was er een overzichtstentoonstelling aan zijn werk gewijd in het Wiels in Brussel.

ANNELIES VAN PARYS

Annelies Van Parys (*1975) studeerde compositie aan het Koninklijk Conservatorium van Gent in de klas van Luc Brewaeys. Ze kreeg de prijzen Flandres-Québec en Jeugd en Muziek en was laureate van het Tactus International Composition Seminar met 'Einklang' voor orkest. Haar 'Phrases V' voor ensemble zat in de officiële selectie van de ISCM WMD in Zagreb. Haar werk is uitgevoerd door de meeste Belgische orkesten en ensembles (Spectra, Champ d'Action, Ictus, Hermes, I Solisti...), evenals heel wat ensembles in het buitenland (SMCQ Montreal, Cantus Zagreb, Ensemble88 Nederland, NYNME New York, Asko/Schönberg...). Haar eerste Symfonie 'Carillon' werd geschreven voor de Filharmonie en gedirigeerd door Sian Edwards. 'Ruhe', een voorstelling met muziek van Schubert en Van Parys in een concept van Josse De Pauw, werd geproduceerd door Muziektheater Transparant en uitgevoerd door Collegium Vocale Gent op bijna elke groot theaterfestival in Europa met uitvoeringen van Edinburgh (International Festival) tot Sidney en van Rome tot Stavanger. Annelies was te gast op de Gaudeamus Muziekweek in Nederland met 'Poièma'. Orkest De Volharding (Amsterdam) creëerde 'Canzon' voor groot ensemble. Haar Tweede Symfonie 'Les Ponts' werd geschreven voor het Symfonieorkest van Vlaanderen en gedirigeerd door Otto Tausk. Het New York New Music Ensemble creëerde 'Fragrances' in Leuven en in the Merkin Concert Hall, NY. Sinds 2007 is ze componist in residentie bij Muziektheater Transparant. Ze produceerden samen met VocaalLAB Nederland, in een regie van Caroline Petrick, Annelies' eerste avondvullend muziektheaterwerk: 'An Index of Memories'. Dit werk staat opnieuw geprogrammeerd in 2012. Onlangs ging, met dezelfde partners en in co-productie met het Amsterdams Asko/Schönberg Ensemble, onder grote bijval, haar nieuwste werk in première. 'Een Oresteïa', als onderdeel van een grote productie met de 'Oresteïa' van Xenakis. Steeds vaker wordt Annelies Van Parys uitgevoerd op grote festivals en op plaatsen zoals Ars Musica, Kunstenfestivaldesarts, Edinburgh International Festival, Rotterdam Operadagen, Saintes Abbey aux Dames, Rome en Singapore. Annelies werkt momenteel onder meer aan nieuw werk voor Ensemble Recherche en voor de 4 kwartetten van Blindman. Ze doceert vormanalyse en orkestratie aan het Koninklijk Conservatorium van Brussel, piano aan het Stedelijk Conservatorium van Brugge en ze is ereambassadeur 2011 van het Koninklijk Conservatorium Gent.
www.anneliesvanparys.be

COLLEGIUM VOCALE GENT

voorbereiding koor

Daniel Reuss

tenor 1

Christoph Hierdeis

Vincent Lesage

Dan Martin

tenor 2

Malcolm Bennett

Friedemann Büttner

René Veen

bariton

Sebastian Myrus

Kai-Rouven Seeger

Robert van der Vinne

bas

Stefan Drexlmeier

Joachim Höchbauer

Matthias Lutze

BINNENKORT IN DESINGEL

LECTURE RECITAL

SCHUBERT IN DE SPIEGEL VAN ZIJN DICHTERS DEEL 5

GRAHAM JOHNSON piano
GERALDINE MCGREEVY sopraan
BENJAMIN APPL bariton

Aan alle mooie (Schubert)liedjes komt helaas een einde. De eminente spreker en pianist Graham Johnson rondt dit seizoen zijn reeks van zes lecture recitals over het Schubertlied af. In zijn vijfde lecture recital over het Schubertlied focust Johnson op de balladen van Schiller. Geraldine McGreevy en Benjamin Appl zingen zowel fragmenten als volledige liederen, uiteraard met Graham Johnson aan de vleugel.

Graham Johnson © Clive Barda

spreektaal **Engels**

ZA 10 NOV 2012 blauwe zaal ongenummerd / 20 uur

€ 12 basis € 8 -25/65+

architectuur theater dans muziek

WWW.DESINGEL.BE

T +32 (0)3 248 28 28
DESGUINLEI 25 / B-2018 ANTWERPEN

WORD **FAN** VAN DESINGEL OP **FACEBOOK**

deSingel is een kunstinstelling van de Vlaamse Gemeenschap en geniet de steun van

hoofdsponsor

mediasponsors

SAC STAD ANTWERPEN

Haven van
Antwerpen

dS De
Standaard

Knack CANVAS